

NoordRoeit, eindelijk

Zes jaar lobbyen beloond

Amsterdam dijt uit en versteent het waterland, waar ze eerst zoveel van had, om zich heen. Amsterdam Noord is een stad op zichzelf geworden. Het telt inmiddels honderdtienduizend inwoners: in tien jaar tijd zijn er twintigduizend bijgekomen. 'Dat vraagt om een roeivereniging', dacht Riet Ursem. En die is er nu: NoordRoeit!

Riet Ursem en Erwin Daalhuisen laten zien waar de loods komt te staan. Op de voorgrond nog oude opgerolde tennisvelden.

Als vijftigplusser begon Ursem met roeien bij roeicentrum Berlagebrug. Het was haar wintersport, in de zomer was ze te druk met werk en haar volkstuin. Inmiddels is ze 74 en heeft ze lang niet meer geroeid. Dat staat wel weer te gebeuren: “Ik hoop al vijf jaar op de roeiclub in Noord, die gaat er nu echt komen.”

Facebook duimpjes

In 2019 mailde ze de haar idee aan commissie Nieuwe Verenigingen van de KNRB. Een enthousiaste reactie volgde. Commissielid Jesse Hofmeester fietste met haar langs mogelijke startlocaties. “Ik voelde wat grond onder de voeten”, zegt Ursem. Ze mailde haar eigen netwerk en vond medestanders. Een buurvrouw en een vroegere collega sloten zich bij haar aan: de drie bepaalden hun strategie en ontdekten: er is veel nodig om een club neer te zetten.

Ook Erwin Daalhuizen kreeg lucht van het initiatief. Hij roeide toen hij nog vrijgezel was met collega's, ook bij Berlagebrug, maar sinds hij vader was al jaren niet meer. Daal-

huizen snapte als ambtenaar bij de gemeente Almere het proces van opstarten wel. Hij werkte dagelijks aan gebiedsontwikkeling en de uitgifte van bouwgrond. Zijn vriendin roeide bij De Hoop. Ze zei: ‘Kijk, een initiatief, ga je er maar tegenaan bemoeien’. Hij werd penningmeester van de vereniging en Ursem voorzitter.

Ze verzamelden duimpjes op Facebook, het werden er steeds meer. De groep enthousiastelingen organiseerde een startbijeenkomst waar een kopgroep werd samengesteld. Alhoewel er nog geen meter geroeid kon worden, werd de vereniging formeel opgericht. *NoordRoeit* werd de verenigingsnaam: pakkend en daadkrachtig. Een ecooloog sloot aan, een jurist, een financieel expert, iemand met bestuurlijke ervaring. Er waren mensen

met technische kennis en mensen met verstand van communicatie. “En ik hield met alles en iedereen contact”, vertelt Ursem.

De bondscommissie bood in de tussentijd hulp met waterkaarten, analyses en morele steun. De bond deelde kennis en ervaring. Samen bezochten ze zelfs een kanovereniging op Kadoelen om daarbij aan te sluiten, maar na een algemene vergadering van die club werd de samenwerking zonder opgaaf van reden afgeschoten. De vliegende start kwam tot stilstand.

Veelkoppig monster

In Amsterdam staat de gemeente boven de stadsdelen die elk hun eigen bestuurlijke bevoegdheden hebben. De kopgroep was afhankelijk van stadsdeel Noord, dat bewonersinitiatieven een warm hart toedroeg. “Onze vaste projectleider wenste ons alle goeds, maar kreeg zo weinig voor elkaar,” zegt Ursem. “Het werd een zandrivier. Ik miste deskundigheid of iemand die het dossier aangreep en door de gemeente heentrok.” ▶

“Ik vind het hier een rafelrandje van Noord.”

De toegang tot het verenigingssterrein.

Hier komt het vlot van NoordRoeit. In de verte de moeilijke brug.

Natuurlijk snapte Ursem ook dat het een lastige situatie is, zo'n nieuwe vereniging: "Het gaat over water, land en de sociale kant: er zijn veel bestuurlijke domeinen betrokken. Bij iedere mogelijk locatie zei er wel iemand 'nee'. Of het nu het stadsdeel, de gemeente of de provincie was. Daar konden zij ook niet veel aan doen." Ambtenaren waarschuwden de kopgroep zelfs dat de gemeente 'een veelkoppig monster' zou zijn.

De omslag kwam toen Daalhuisen insprak bij de gemeente. De kopgroep had een *bid-book* samengesteld met ruim dertig plekken die voor hen zouden voldoen als startlocatie. De boodschap was: kies er maar één. Ze legden ook de tijdlijn bloot: de groep was

inmiddels haast vijf jaar bezig. De politiek schrok daarvan. Vanaf dat moment kwam er meer druk bij het stadsdeel te liggen en gingen er deuren open.

Startlocatie

Toen ging het snel. De gemeente koos een van de locaties. Op een door water omsloten stukje land in Kadoelen met een McDonald's, Basic Fit en Monkey Town,

lag een oud tennisveld waar hondentrainingen werden gegeven. Het zou volgens de gemeente een goede startlocatie zijn om een vereniging op te bouwen en dan - met bijvoorbeeld honderd leden - meer overtuigingskracht te hebben om door te groeien.

Voor een grotere roeivereniging voldeed de locatie eigenlijk niet. Om bij het roeiwater, het Noordhollandsch kanaal, te komen moesten de roeiers snel onder een moeilijke brug door en zo'n twee kilometer varen. "Er zijn betere locaties denkbaar", zegt Daalhuisen, "maar er waren ook veel voordelen en het was de enige locatie die beschikbaar was." De roeiers gingen akkoord, maar wilden verzekerd zijn van minimaal vijftig leden

"We kunnen roeien, we kunnen beginnen."

Op deze plek wordt een doorgang naar het water gerealiseerd.

HET LAATSTE NIEUWS

Inmiddels is de romneyloods klaar. Een klein team, uitgerust met heftruck en hoogwerker, zette deze in enkele dagen in elkaar. Het bouwwerk is niet meer dan twaalf stalen bogen met balken, bekleed met golfplaten. Eigenlijk is meer ook niet nodig voor NoordRoeit. Het is ideaal, omdat het gemakkelijk te verplaatsen is naar een eventuele volgende locatie.

voordat er echt gestart werd. Die vonden ze binnen twee weken.

De afdeling Sport en Bos van de Gemeente Amsterdam ging voortvarend aan de slag. De grond werd opgehoogd met leem en betonplaten. Ook kocht de gemeente de romneyloods en botenstellingen aan volgens de specificaties van NoordRoeit en verhuurde het geheel - in eerste instantie voor twee jaar - aan de club. Daalhuizen is blij dat de vereniging geen eigenaar werd: "Het is een startlocatie die niet voldoet voor een volgroeide vereniging. Maar we kunnen roeien, we kunnen beginnen. We hebben een tweedehands vlot gekocht en een vloot bij elkaar gekregen en als we groeien kunnen we alles meenemen naar een andere locatie."

Rafelrandje

"Ik vind het hier een rafelrandje van Noord", zegt Ursem. "Als je op de basisschool vertelde dat je uit Kadoelen kwam, zeiden ze: 'Als je daar gaat plassen, zien ze je op Texel zitten!'" Er staat inderdaad weinig meer ten noorden van de club. Maar het water is geschikt: "De KNRB noemde het kanaal in 2020 het beste roeiwater dat ze ooit hadden gezien. Beter dan de Amstel, beter dan de Bosbaan." Het verbindt het IJ via een sluis met Purmerend. Wie wil, roeit via Alkmaar door naar Den Helder. Er zijn nauwelijks havens, steigers en stuwen. De bruggen zijn hoog, breed en overzichtelijk. Het doorklieft

Waterland. "Dat moeten we nog ontdekken. Je hebt de oude waterwegen tussen de dorpen, zoals het brede water tussen Ransdorp en Schellingwoude. Wij moeten uitzoeken hoe je daar kunt komen."

Verstand van zaken

De vereniging staat er goed voor. Inmiddels hebben zich meer dan tachtig leden ingeschreven, een mooi aantal om mee te starten. Die krijgen na de opening een factuur van 150 euro contributie van de penningmeester. Ze hebben al stemrecht bij de ALV. De inkomsten, aangevuld met wat sponsoring en subsidies, zijn voldoende om de vaste lasten te betalen en zo nu en dan wat leuks te doen.

De vereniging in oprichting kocht een deel van de vloot van het Haarlemse Amphitrite dat begin dit jaar juist haar deuren sloot. Ook werden er schenkingen gedaan door andere verenigingen. De boten liggen te wachten op een terrein in Noord, bij Willem III, De Where en in een achtertuin.

Nu zijn er volgens Daalhuizen nog meer mensen nodig met verstand van zaken. "Mensen die actief willen meewerken, kennis willen delen en helpen. Stel je hebt altijd de instructie gedaan bij je vereniging of uitzoeken wat het beste slotensysteem is voor de loods, dat soort dingen. Dit is een leuke fase, nu zijn we echt aan het bouwen!" ■■

Ireen Laarakker (l) heeft inmiddels Riet Ursem opgevolgd als voorzitter van NoordRoeit. Arjan Loeffen (r) is lid van de vlootcommissie.

